

LOV NA ZEČEVE

Prolog

Išli smo da lovimo zečeve. Bila je to dobro organizovana ekspedicija koju je predvodio idiot. Imali smo crvene šešire. I sačmarice, bodeže, mitraljeze, topove i tenkove. Drugi su bili praznih ruku. Laura je išla gola. Pošto smo stigli do goleme šume, idiot je podigao ruku i naredio nam da se raštrkamo. Čitav smo plan imali. Sve detalje smo predvideli. Bilo je lovaca samotnjaka, a bilo je i grupa od po dvoje, troje ili petnaestoro. Ukupno uzev, bilo nas je mnogo, i niko nije imao nameru da izvršava naređenja.

III

Laura je puzala po travnjaku. Golicanje travki bi je uzbudilo, i onda bi se pojavio zec. Ona bi ga prihvatila među noge. Bilo je lepo gledati belu glavicu kako izviruje i njuška nad tim gaćicama takođe belim. Govorila je kako su joj draži zečevi nego ljudi; kako je zečevima dlaka mekša, a telo toplije. A ukoliko bi malo odviše stegnula mišiće, zecu bi se zamaglilo pred očima i umro bi u zanosu, graciozno, ili čak ravnodušno.

IV

Zec na ražnju nam se dopada, ali omiljeni plen su nam šumari. Zečevi se love strpljivo i lukavstvom, prilično komplikovanim zamkama sa granjem i šargarepama. Šumari, sa druge strane, iziskuju čitav naš arsenal. Puškaranje je trajalo do sutona. Četrdeset golih šumara obesili su na četrdeset vešala. Vrane su im vadile oči, a vonj truleži privlačio je hijene. Kosturi šumara visili su godinama na vešalima, za primer drugim šumarima, i deci.

V

Mudrovanjima starih ne treba previše verovati. „U ovoj šumi – kazao mi je jedan stari šumar – nekad su bili svi zečevi sveta. Bio je to raj za lovce i, dok nisu došli lovci, raj za zečeve. Čitava šuma bila je nervozna bela masa, čupava i meka, s bezbroj zaobljenih vrhova. – Nesumnjivo je mislio na zečje uči, koje su šiljatog oblika. – A sad nam je samo sećanje na zečeve ostalo. Budite sigurni da nećete pronaći nijednog, koliko god ga tražili.” No uprkos prerusavanju, koje je bilo besprekorno – odeća, naočare – prepoznao sam ga i kazao mu: „Nisi me prevario, zeče. Beži, jer brojim do deset i pucam.” Uši, pažljivo začešljane unazad,

naprećac su se uspravile; okrugle naočari pale su na tlo i nestale u travi. Zec se udaljio prestravljen poskakujući među drvećem. Izbrojao sam do deset i opalio.

IX

Šumu smo odabrali iz dva razloga: jer u šumi nema zečeva i jer nemamo predstavu kako se love. Neki, u svojoj naivnosti, podražavaju riku losa; drugi se veru uz drveće i prevrću gnezda; drugi opet prskaju insekticidom stare košnice koje su pčele zaboravile. Ima ih koji kvaču, krešte i kokodaču; ima ih koji vitlaju crvenom krpom; ima ih koji koriste gajgerov brojač.

Idiot ide u šumu da mašta o erotičnim zečevima i masturbira. Veruje da su velikih grudi i obliih kukova. Evaristo, vodoinstalater, zamišlja da im je u utrobi komplikovan satni mehanizam i voleo bi da uhvati jednog ne bi li ga rasklopio.

Drugi, koji su pročitali kakvu netačnu informaciju na tu temu, ležu pod drveće i čekaju ih da padnu. Pošto se smrači, idiot, iscrpljen od masturbacije, prodorno zvizne (zvuk je zvonak i klokotav zbog bala koje se mešaju s vazduhom koji izlazi) i svi se okupimo na dogovorenom mestu i prilježno se vraćamo u zamak.

XXV

Plodnost zečeva je neverovatna. Pogledajte ovaj par: kroz nekoliko minuta biće četiri pauka, osam žaba, šesnaest papiga, trideset i dva psa, šezdeset četiri bufala, sto dvadeset osam slonova.

XXXV

Za one koji estetiku lova na zečeve, ili njegovu metafiziku, osećaju kao nešto suštinsko, svetlost je možda i najvažniji faktor o kome treba voditi računa. Direktno sunce naružuje zečeve, oduzima im realističnost i draž. Tama noći čini ih nevidljivim, neuhvatljivim i vrlo opasnim. Tek na nesigurnoj svetlosti poslednjih iskošenih zraka sunca, u onom čarobnom trenutku koji nastupa koji minut po zalasku, u punoj meri dolaze do izražaja njihova lepota i verodostojnost. Ali veoma je teško uloviti ih u prolaznosti tog trenutka: takav je zaključak do koga će razborit posmatrač doći.

L

Najveća teškoća, s kojom se susreće čak i najverziraniji lovac, jeste da se na prvi pogled uspe uočiti razlika između zeca i kokoške. Budući da je kokošaka više nego zečeva, i da je ta razmera zbilja zabrinjavajuća, odviše često završimo kusajući odvratnu kokošju supu za kojom sledi piletina na portugalski način i pirinač s pilećim iznutricama, umesto ukusnih zečeva s ražnja koji su naša radost i smisao naših života.

Lovca skoro uvek prevari sličnost dlaka na šapama jednih i drugih, svilenkaste zaobljene uši, i iznad svega boja krila i onaj zagasiti ton ogromnih kljova od slonovače. Sa druge strane, razlikovati ih u laboratoriji veoma je lako: reakcija lakmus papira pokazuje da pljuvačka kokoške ima mnogo višu pH vrednost od zečje. Ali premda mnogi veruju u suprotno, šuma nije isto što i laboratorija, tako da nastavljamo da jedemo piletinu i gnev spram života taloži se u nama.

LI

Ukoliko biste želeli da pođete s nama u lov na zečeve, odmah ću vas upozoriti da je najbolje da od te ideje odustanete. Na prvom mestu, biće vam veoma teško, ukoliko ne i nemoguće, da pronađete naš zamak. Namerno sam ostavio veoma neprecizne ili čak lažne odrednice u svojim tekstovima. Na drugom mestu, sve i da locirate zamak, nećete moći da izbegnete nebrojene smrtonosne zamke koje smo postavili unaokolo, upravo da nas poštede stranaca poput vas. Na trećem mestu, sve i da izbegnete zamke, nećete moći da prekoračite šanac pun krokodila. Na četvrtom mestu, sve i da prekoračite šanac, nećete moći da savladate ogromnu kapiju od najviših rešetaka, gvozdениh i zašiljenih pri vrhu poput kopalja. Na petom mestu, i da savladate kapiju, hladnoća našeg prijema toliko bi vas skrhalo da biste se vratili otkud ste došli. No ukoliko ste u stanju da savladate sve ove poteškoće, mada nećete moći s nama u lov jer pravila koja je uspostavio idiot zabranjuju to jasno i jednom zasnagda, zauzvrat će vam pripasti ruka kraljeve kćeri, te prekrasne žene koja od pamtiveka čeka na čoveka koji bi bio kadar da je zasluži.

LVIII

Bio je to prvi i poslednji put da idemo u lov na zečeve. Naša filozofija, koja nas drži na okupu i pruža nam uporište, zabranjuje nam da ponavljamo određena iskustva, kakva god ona bila. To je tajna naše večne mladosti, našeg stalnog veselja i te vatre uzvišene dobrote koja uvek treperi u našim očima.

LX

Kad se zec prinese uhu, čuje se šum mora.

LXIII

Zec s paranoidnim tendencijama veruje kako ga proganja mnoštvo lovaca koji žele da mu naude; povučen je i nepoverljiv, i život provodi zamišljajući kako će postati žrtva kompleksnih mahinacija i stravičnih zamki. U akutnoj fazi delirijuma pokreti su mu nespretni i nekoordinisani i gubi svaku sposobnost rezonovanja. To je najpogodniji trenutak da ga lovac s lakoćom uhvati.

LXXXV

Naša deca, koja nas uvek prate u lovu na zečeve, naučila su od njih jednu reč nejasnog značenja, pridev koji neselektivno upotrebljavaju uz različite imenice u najraznovrsnijim situacijama: čule. Idiot je čule, nove zavese na zamku su čule, kafa s mlekom je čule, fleke od katrana su čule.

Vodoinstalater Evaristo, kojeg u časovima dokolice more filološke brige, posvetio je mnogo vremena istraživanju zečjeg jezika. Na koncu je otkrio kako je pridev čule koji koriste deca iskrivljeni oblik jedinog izraza koji upotrebljavaju zečevi za međusobnu komunikaciju, dok tužno odmahuju glavom: engleski izraz *too late* (prekasno).

XCVI

Kao poučni primer vranama i hijenama iz šume, ponekad kosture naše dece kačimo na zlokobna vešala.

*(Sa španskog preveo **Dušan Vejnović**)*